

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

Svccinctam Doctrinarum Asceticarum Svmmam Comprehendens - Quam
ad majorem omnium in Ascési proficere cupientium utilitatem ac
subsídium

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1685

Caput VII. De Felicitate.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48214](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48214)

& delectatus sum. Quid memoriâ paratius? mor ergo esto tu quoque DEI, & delectaberis. facilem & parabilem medicinam! O celerem ceteri rationem! O egregiam beneficij magnitudinem non modò animi dejectionem, mœsticiamque DEI recordatio, sed & delectationem affert. & adversa omnia dulcia facit, teste S. Chrysolostomo sicut enim in mare decidens immensum brevis sic la facilè deletur; sic quantacunque DEUM allidantur, velut in vastum lætitiæ pelagus incidunt extinguntur, atque perduntur.

CAPUT VII.
DE FELICITATE.

I. Est id, quod vitam sufficientem, optabilem ac nullius indigam præstat. de qua tria scienda sunt. Ascetæ.

II. Primum est, ut certò sibi persuadeat, felicitatem in summi boni possessione consistere, adeò in nulla re creata felicitatem objectivam homini constitui posse, cum omnis talis res finita sit, ac capacitatem appetitûs humani explere non queat. Ius ergo DEUS felicitas objectiva dici potest. debet.

III. Alterum est, ut pariter sibi persuadeat, hujus boni possessionem non aliter, quàm per virtutem moralem seu amorem fieri posse; per hunc enim amorem conjungit se homo cum summo bono, atque adeò ipso, quo modo fieri potest ordinatè fruatur.

IV. Tertium est, ut sciat, hunc amorem duplicem esse, affectivum scilicet, & effectivum, per quorum priorem gratulatur homo DEO suum esse, gaudereque ipsum esse summum bonum, quod ab omnibus jure merito appetatur; per posteriorem verò omnia, quæ vel intra se, vel extra se agit, ad hujus summi boni seu DEI majorem gloriam & beneplacitum ordinat.

CAPUT VIII.

DE PACE.

I. Est partium tranquillus consensus; ita ut ad eundem finem consequendum omnes conspirent; de qua sequentia quatuor præcipuè scienda sunt Ascetæ.

II. Primum est, ut bene cognoscat, quid sit veram animi pacem habere. Nempe ut animus hominis nullo inordinato affectu aut passione, qui sunt gravissimi hostes animæ, turbetur. Perfecta namque victoria (& per consequens etiam pax) est, de semetipso triumphare; qui enim semetipsum subiectum tenet, ut sensualitas rationi, & ratio in cunctis obediat DEO, hic verè victor est sui, & Dominus Mundi, inquit rectè Kempensis Thomas. In quem sensum etiam S. Augustinus, pacifici, inquit, in seipsis sunt, qui omnes animi motus componentes, & subjicientes rationi & spiritui, carnalésque concupiscentias habentes edomitas fiunt regnum DEI, in quo ita ordinata sunt omnia, ut id, quod est in homine præcipuum & excellens, hoc imperet, cæteris non reluctans, quæ sunt nobis, bestiisque communia. Atque id ipsum, quod excellit in homine, id est, mens & ratio,

Q

sub-